

ואותם עמוּדים לא נודע על מה עומדים.

משום שהוא סוד עמק, נסתר פל הנסתרים, והעולם לא נברא עד שנטל אבן אחת, והיא אבן שנקראת אבן שתיה, ולקח אותה הקדוש ברוך הוא וזרק אותה לתוך התהום, וננעצה מלמעלה למטה, וממנה נשתל העולם, והיא נקדה באמצע העולם, ובנקדה זו עומד קדש הקדשים. זהו שפתוב (איוב לח) או מי ירה אבן פנתה, כמו שנאמר (ישעיה כח) אבן פתן פנת יקרת, וכתוב (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

בא ראה, אבן זו נכרתה מאש ומרוח וממים, ונגלדה מפלם, ונעשתה אבן אחת, ועומדת על התהומות, ולפעמים נובעים ממנו מים ומתמלאים התהומות, ואבן זו עומדת לאות באמצע העולם, וזוהי אבן שהעמיד והשתיל יעקב שתילת וקיים העולם. זהו שפתוב (בראשית לא) ויקח יעקב אבן וירימה מצבה.

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה וגו'. וכי אבן זאת שם לו יעקב, והרי אבן הזאת נבראה בתחלה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם? אלא ששם אותה [וכי בשם שם אותה יעקב? והרי עד שלא נברא העולם היתה אלא שיעקב שם אותה] קיום שלמעלה ולמטה, ועל זה אשר שמתי מצבה פתוב. מה זה אשר שמתי? שפתוב יהיה בית אלהים, ששם מדור שלמעלה פאן.

בא ראה, על אבן זו יש שבועה עינים, כמו שנאמר (זכריה ג) על אבן אחת שבועה עינים. על מה נקראת שתיה? אחד - שממנה השתל העולם, ואחד שתיה - שת יה,

דעלמא. כמה דאת אמר, (משלי ט) חצבה עמוּדיה שבועה, ואינון סמכין לא אתיידע על מה קיימין.

בגין דאיהו רזא עמיקא סתימא דכל סתימן. ועלמא לא אתברי, עד דנטל אבנא חדא, ואיהו אבנא דאתקרי אבן שתיה, ונטל לה קדשא ברוך הוא, וזרק לה לגו תהומא, ואתנעיץ מעילא לתתא, ומניה אשתיל עלמא. ואיהי נקודה אמצעיתא דעלמא, ובהאי נקודה קיימא קדש הקדשים. הךא הוא דכתיב, (איוב לח) או מי ירה אבן פנתה. כמה דאת אמר, (ישעיה כח) אבן פתן פנת יקרת. וכתיב, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה.

תא חזי, האי אבן אתקרי מאשא ומרוחא וממא, ואתגליד מפלהו, ואתעביד אבנא חדא, וקיימא על תהומי, ולזמנין נבעין מניה מיא, ואתמליין תהומי. והאי אבנא קיימא לאת באמצעיתא דעלמא, והאי איהו אבן דקיים ואשתיל יעקב, שתילו וקיומא דעלמא. הךא הוא דכתיב, (בראשית לא) ויקח יעקב אבן וירימה מצבה.

והאבן הזאת אשר שמתי מצבה וגו', (בראשית כט) וכי האי אבן שוי ליה יעקב. והאי האי אבן אתקרי בקדמיתא, פד ברא קדשא ברוך הוא עלמא. אלא דשוי לה (נ"א וכי השתא שוי ליה יעקב. והא עד לא אתקרי עלמא הוות, אלא דיעקב שוי לה) קיומא דלעילא ותתא, ועל דא אשר שמתי מצבה פתיב. מאי אשר שמתי, דכתיב, יהיה בית אלהים, דשוי מדורא דלעילא הכא.

תא חזי, האי אבן אית עלה שבועה עינים. כמה דאת אמר, (זכריה ג) על אבן אחת שבועה עינים, על מה אתקריאת שתיה. חד

דמנה אשתיל עלמא. וחד

שָׁשׁם אוֹתָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַתְּבַרְךָ מִמְּנֵה הָעוֹלָם, בְּשִׁבִיל
שְׂמִימֵנָה מִתְּבַרְךָ הָעוֹלָם.

וּבֵא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שְׁנַכְנַס הַשְּׁמַשׁ,
הַפְּרוּבִים הִלְלוּ שְׁעוֹמְדִים בְּמִקּוּם
הַזֶּה וְהָיוּ יוֹשְׁבִים בְּאוֹת, הָיוּ
מְקִישִׁים כְּנַפְיָהֶם לְמַעְלָה וּפּוֹרְשִׁים
אוֹתָם, וְנִשְׁמַע קוֹל נְגוּן הַכְּנַפִּים
לְמַעְלָה, וְאֵז מִתְחִילִים לְנַגֵּן אוֹתָם
הַמְּלֶאכִים שְׂאוֹמְרִים שִׁירָה
בְּרֵאשִׁית הַלַּיְלָה, בְּשִׁבִיל שְׂיַעֲלָה
כְּבוֹד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִלְמַטָּה
לְמַעְלָה. וְאִיזוֹ שִׁירָה הָיוּ אוֹמְרִים?
אוֹתוֹ נְגוּן כְּנַפֵּי הַפְּרוּבִים, (תְּהִלִּים
קלד) הִנֵּה בְּרַכּוּ אֵת ה' כָּל עַבְדֵי ה'
וְגו', שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וְגו', וְאֵז
[הם] הִיא שִׁירָה לְאוֹתָם מְלֶאכִים
עֲלִיוֹנִים לְזַמֵּר.

בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה הַפְּרוּבִים הִלְלוּ
מְקִישִׁים כְּנַפְיָהֶם לְמַעְלָה, וְנִשְׁמַע
קוֹל נְגוּנָם, וְאֵז מִתְחִילִים לְנַגֵּן
אוֹתָם הַמְּלֶאכִים שְׁעוֹמְדִים
בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה. וְאִיזוֹ שִׁירָה הָיוּ
אוֹמְרִים בְּשַׁעַה הַזֹּאת? נְגוּן כְּנַפֵּי
הַפְּרוּבִים, (תְּהִלִּים קכח) הַבְּטוּחִים בְּה'
כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט וְגו'. וְאֵז [אוֹתָהּ]
הִיא [שִׁירָה] תְּחִלָּה לְאוֹתָם הָעוֹמְדִים
בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁנִיָּה הַזֹּאת לְנַגֵּן.

בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁלִישִׁית הַפְּרוּבִים
הִלְלוּ מְקִישִׁים כְּכַנְפֵיהֶם וְאוֹמְרִים
שִׁירָה, וּמָה הִיא? (שֵׁם קיג) הַלְלוּיָהּ
הִלְלוּ עַבְדֵי ה' וְגו', יְהִי שֵׁם ה'
מְבֹרָךְ וְגו', מִמְזַרְח שְׁמֵשׁ וְגו'. אֵז
אוֹתָם מְלֶאכִים שְׁעוֹמְדִים
בְּמִשְׁמֶרֶת הַשְּׁלִישִׁית, כָּלֵם
אוֹמְרִים שִׁירָה.

וְכָל הַכּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת הַרְקִיעַ
פּוֹתְחִים בְּשִׁירָה, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (איוב
לח) בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בְקָר וַיִּרְיעוּ כָּל
בְּנֵי אֱלֹהִים, וְכַתּוּב (תְּהִלִּים קמח)
הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר, שְׁהָרִי

כּוֹכְבֵי בְקָר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי

שְׁתִּיָּה. שֶׁתִּיָּה, דְּשׁוּי קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לָהּ,
לְאַתְּבָרְכָא מִמְּנֵה עֲלָמָא, בְּגִין דְּעֲלָמָא מִמְּנֵה
מִתְּבַרְכָא.

וְהָא חֲזִי, בְּשַׁעַתָּא דְּעָאל שְׁמֵשׁא, הֵי
כְּרוּבִים דְּקִיָּמִין בְּהָאֵי דּוּכְתָא, וְהָיוּ
יְתִבֵי בְּאֵת, הָיוּ אֶקְשָׁן גְּדַפְיָהּ לְעִילָא,
וּפְרָשֵׁי לֹון, וְאַשְׁתַּמַּע קוֹל נְגוּנָא דְּגַדְפְיָהּ
לְעִילָא, וְכַדִּין שְׂרָאן לְנַגְנָא אִינוּן מְלֶאכִין,
דְּאִמְרֵי שִׁירָתָא בְּשִׁירוֹתָא דְּלִילָא, בְּגִין
דִּיסְלַק יְקָרִיָּה דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, מִתְּתָא
לְעִילָא. וּמָאֵי שִׁירָתָא הָיוּ אֶמְרוּ, הַהוּא
נְגוּנָא דְּגַדְפְיָהּ דְּכְרוּבִים, (תְּהִלִּים קלד) הִנֵּה
בְּרַכּוּ אֵת ה' כָּל עַבְדֵי ה' וְגו', שְׂאוּ יְדֵיכֶם
קֹדֶשׁ וְגו', וְכַדִּין (אִינוּן) אִיהוּ שִׁירָתָא לְאִינוּן
מְלֶאכִי עֲלָאֵי לְזַמְרָא.

בְּמִשְׁמֶרֶת תְּנִינָא, הֵי כְּרוּבִים (דף רלא ע"ב)
אֶקְשֵׁי גְּדַפְיָהּ לְעִילָא,
וְאַשְׁתַּמַּע קוֹל נְגוּנָא דְּלֵהוּן, וְכַדִּין שְׂרָאן
לְנַגְנָא אִינוּן מְלֶאכִין דְּקִיָּמִין בְּמִשְׁמֶרֶתָא
תְּנִינָא. וּמָאֵי שִׁירָתָא הָיוּ אֶמְרֵי בְּהָאֵי
שַׁעַתָּא, נְגוּנָא דְּגַדְפְיָהּ דְּכְרוּבִים, (תְּהִלִּים קכח)
הַבְּטוּחִים בְּה' כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמוּט וְגו'.
וְכַדִּין (הָיוּ) אִיהוּ (שִׁירָתָא) שִׁירוֹתָא לְאִינוּן
דְּקִיָּמֵי בְּהָאֵי מִשְׁמֶרֶת תְּנִינָא לְנַגְנָא.

בְּמִשְׁמֶרֶת תְּלִיתָא, הֵי כְּרוּבִים אֶקְשֵׁוּ
גְּדַפְיָהּ וְאֶמְרֵי שִׁירָתָא, וּמָאֵי
הִיא. (תְּהִלִּים קיג) הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ עַבְדֵי ה' וְגו',
יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ וְגו', מִמְזַרְח שְׁמֵשׁ וְגו'.
כַּדִּין אִינוּן מְלֶאכִין דְּקִיָּמֵי בְּמִשְׁמֶרֶתָא
תְּלִיתָא, כְּלָהּ אֶמְרֵי שִׁירָתָא.

וְכַדִּיהוּ כּוֹכְבֵי וּמִזְלֵי דְּבְרַקִיעָא פְּתַחֵי
שִׁירָתָא. כְּמָה דְּכַתִּיב, (איוב לח) בְּרֵן יַחַד